

WilWeg's Ella Put in het midden met Rianne Timmers en Bram van Esschen en de opblaasbare wereldbol.

Studeren kan altijd nog

Een rondje op De BuitenlandBeurs en je krijgt instant zin in een nieuwe studie/tussenjaar/stage, het liefst (heel) ver weg.

IRIS HERMANS

„Australië, dat is wel een ziek land, man.” Yussuf stoot z'n vriend aan en wijst naar een stand waarop *Australian Backpackers* in zwart-gele letters prijkt. Z'n vriend van anderhalve kop groter trekt een vies gezicht vanachter z'n snorretje. „Ik weet het niet, man, daar zitten van die enge spinnen...”

5 havo staat op beider badges te lezen en ze komen net 'van hiernaast', waar de studiekeuzebeurs is en verplichte kost voor veel scholieren. De *BuitenlandBeurs* is dat niet. Op deze gratis beurs in de Jaarbeurs komen zowel middelbare scholieren als studenten. De één vooral voor een *gap year* of vrijwilligerswerk, de ander voor stages of een studie aan een buitenlandse uni-

versiteit. Het aanbod is meer dan divers. Universiteiten uit alle windstreken hebben hun beste (en knapste) promotiepaarden van de campus gehaald om hier een wervend woordje te doen. Het leidt soms tot trappelende beentjes van eindexamenklassers die giechelend om een flyer vragen (en hopen op een Insta-naam). „Ofcourse my loves, see you next year?”

Maar er is meer. Van de *Hoteltraining School* in Lloret de Mar tot au pair of een high school year in de VS en 'hoe word ik skileraar in Oostenrijk?' „Dat lijkt me ook echt mooi, weet je hoe populair die zijn bij de chicks?”, stoot Yussuf zijn vriend weer aan, maar die lacht hem nu hard uit. „Maat, jij haát kou!”

Vette reis met vrijwilligerswerk

'Een hele vette reis die me de rest van m'n leven bij blijft'. Bart van der Veen uit 6 vwo weet precies wat-ie wil, alleen de invulling nog. „Vrijwilligerswerk op een school in Afrika of Zuid-Amerika lijkt me wel wat.”

Waar veel andere jongens zouden kiezen voor een *gap year* vol drank, feest en met een beetje *suerte/luck/Glück* en ook nog wat woordjes in een nieuwe taal, vindt hij het juist leuk om iets te doen wat totaal niet met studeren te maken heeft. „En ervaringen op te doen in de bredere zin van het leven.” Dat feestent komt daarna heus wel, lacht vader Severijn. „En in Tanzania hebben ze vast ook wel een koude Heineken.”

Het gaat als een malle, alles zit meteen vol en ze komen supergelukkig en met een plan weer terug.

Marit Kloosterziel, Bonaire Break

Harm Jan van Dijk en Marit Kloosterziel bij Bonaire Break, een unicum in tussenjaarland.

Hij is trots op zijn slimme zoon met wie hij volgende week weer naar een heel andere voorlichting gaat. Wiskunde op de UvA. „Maar eerst een jaar weg. Hij is ook nog maar 17 als hij klaar is, alle tijd dus nog.”

„Yeah Baby!” Julia Boekkooi, Maarten Berkelaar en Hannah Horsch willen het wel uitschreeuwen. Boven de stand van *EducationUSA* hangt de tekst: 'is it really like the movies?' „Maar echt hoor, met de *letterman jackets* tot de *dormpartys*.' De campusfeestjes dus en als 21-minners dronken ze er heus niet alleen maar limo, verklappen ze. „Maar als er ineens controle was, verstopten de ouderejaars ons snel in de badkamer en deden zij het woord... Echt like the movies.”

Vrolijke vlaggetjes

De stand van *Bonaire Break* is één van de vrolijkste met vlaggetjes, een flamingo en papegaai en een bak met onvervalste Hollandse pepernoten, waar vooral moeders lustig in graaien. Het is er opvallend druk en tientallen jonge meisjes en een paar jongens hangen aan de lippen van Marit Kloosterziel, die in geuren en kleuren vertelt over wat ze aanbieden: de reis naar je studiekeuze. Zes weken lang op hun resort in Bonai-

re met leeftijdsgenoten en een studiecoachingtraject, een unicum in 'tussenjaarland'. „Het gaat als een malle, alles zit meteen vol en ze komen supergelukkig en met een plan weer terug.”

Harm Jan van Dijk is docent Audiovisuele Vorming en ervaringsdeskundige. „Ik wist absoluut niet wat ik wilde studeren.” Na een tweede onafgemaakte studie, gaf z'n moeder hem een trap onder z'n kont en een ticket naar Israël, waar hij ging werken in een kibboets. „Dat heeft me zo veel power gegeven.”

Samen met hun twee jonge dochters vertrokken ze vijf jaar geleden naar 'het avontuur' en zetten daar *Bonaire Break* op voor iedereen die na de middelbare school zin heeft in zon, zee, nieuwe vrienden, dito ervaringen én meer richting. Een meisje kijkt bedenkelijk. „Ik weet dus al wel wat ik wil doen als ik klaar ben met school, maar ik wil dit ook zo graag doen... Hé fuck!”

Ella Put staat vandaag op de stand van *WilWeg*, voor studenten het startpunt voor een buitenlandervaring en de vraag 'ik wil weg, maar weet niet waar ik moet beginnen', komt aan de lopende band voorbij. Exacte cijfers hebben ze niet, maar dat de animo voor het buitenland de afgelopen jaren is ge-

stegen, merkt ze ook hier terug. „Je merkt dat steeds meer studenten voor die ervaring buiten hun *comfortzone* gaan. En ook dat het gunstig is voor hun positie op de professionele arbeidsmarkt, waar steeds meer gesnakt wordt naar mensen met intercommunicatieve competenties.”

Scandinavische landen zijn tegenwoordig erg in trek, weet ze. „Komt ook omdat je daar gratis je opleiding kunt doen.” Zelf deed ze een tussenjaar in Frankfurt, stages in Londen en Palestina en haar Master in het bijna onuitsprekbare Jönköping. Iedereen aan te raden, zo'n buitenlandervaring. „Je plukt ook nog eens de vruchten van de internationale vriendschappen. Ik heb overal ter wereld een slaapplek!”

Australië favoriet

Australië blijft favoriet, al decennia-lang. „Ze zijn wel steeds jonger aan het worden.” Carlos Timmers is medeoprichter van *Australian Backpackers*. „Je ziet nu ook steeds meer 18-jarigen, terwijl het daarvoor een bestemming was voor tijdens of juist na je studie.” Jaren geleden alweer ging hij zelf met z'n rugzak *down under* en raakte verknocht aan het land. „Je komt daarna weer terug, en gaat wéér terug.”

Laura van den Woude ziet het helemaal zitten. In haar lichte ogen straalt de zin in avontuur ervan af. Nee, ze weet inderdaad nog niet zo goed wat ze wil worden 'als ze later groot is'. Ze wil vooral even weg hier en heeft volgend jaar vier maanden tussen haar andere reizen in. Je kunt tot je dertigste één keer een *working holiday visum* aanvragen, legt Timmers geduldig uit. Lets wat hij voor je doet met zijn organisatie die erop gericht is jou (en je naasten) met een zo goed en veilig mogelijk gevoel op reis te laten gaan. Van simkaart tot zorgsysteem en postadres, *they got your backpack*. Hoe meer hij vertelt, onder meer hoeveel je daar kunt verdienen, hoe enthousiaster Laura wordt. „Vijftien euro netto per uur, écht?!”

Naarstig maakt ze aantekeningen op een willekeurige brochure en kijkt naar goede vriend Rein Miedema, die instemmend knikt. Al gaat hij zelf liever naar Japan. „Ik heb wat dingen te overdenken”, neemt ze bijna plechtig afscheid. „Misschien neem ik nog een tussenjaar. Studeren kan altijd nog.”

Vader en zoon Severijn en Bart zoeken mooi vrijwilligerswerk voor Bart.